

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

ERDŐ- ÉS FÖLDBIRTOKOSOK, ERDÉSZETI ÜGYEKKEL FOGLALKOZÓK
ÉS ERDŐTISZTEK SZÁMÁRA

Szerkeszti

BUND KÁROLY,

a F. J. r. l., egyesületi titkár.

1903. augusztus hó 15. XVI. FÜZET. XLVII-ik évfolyam.

Megjelenik minden hónap 1. és 15-ik napján.

Ára egy évre azok számára, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek nem tagjai, 16 kor. Az egyesület azon alapító tagjainak, kik legalább 300 koronát alapítottak, ingyen jár, míg azoknak, kik ezen összegnél kevesebbet alapítottak, az illető alapítványi kamat beküldése mellett, ára 6 kor. Rendes tagoknak a 16 kor. évdiáj fejében szintén ingyen küldetik meg.

Az Országos Erdészeti Egyesület időközönként megjelenő közérdekű kiadványai (népszerű erdészeti ismeretek tára stb.), valamint a hirdetések (állandó melléklet) és az időközönként a laphoz fűzött, műnyomópapíron készült képek az előfizetési ár fejében a lappal *ingyen* küldetnek meg.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, V., Alkotmány-utca 6. szám.

(Telefon : 37—22)

A lapnak legkésőbb minden hónap 5. és 20. napjáig a t. egyesületi tagok vagy előfizetők kezeihez kell jutni. Ellenkező esetben posta-jegygyel „reclamatio” teendő.

“Patria” irodalmi vállalat és nyomdai r.-t. nyomása Budapest, Üllői-ut 25.

Munkatársaink tájékozásául! Az „Erdészeti Lapok” közleményeik körébe fogadják az erdőgazdaság összes ágainak művelésére és ismertetésére szolgáló értekezéseket s a gazdálkodás gyakorlati alkalmazására vonatkozó bármilyen tudósításokat, valamint felvesszük az érdekeset közelről érdeklő s azzal mintegy rokoni kötelekben lévő vadászati ügyeket is.

Írói tiszteletdíj: Egy nyomtatott ivnyi eredeti értekezésért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást nem igényel 40—48 K., ha az átdolgozást igényel, avagy idegen nyelvből eszközölt szabatos fordításért 24—40 K., oly fordításért, mely átdolgozást igényel 16—24 K.

Munkatársaink tiszteletdíját a szerkesztőség az év végével küldi meg, kívánatra azonban előbb is.

Kérjük munkatársainkat, hogy dolgozataikat csak egyes félvékre, s ilyeneken is csak az egyik oldalra, törött alakban írják. A cikkekhez tartozó rajzokat sima, fehér papíron, lehetőleg kétszer olyan nagyságban kell készíteni, mint a milyen nagyságban azokat a szerző a lapba felvétetni kívánja. Ugyanilyen mértékben nagyítva kell a rajzhoz tartozó felírásokat, betűket s egyéb jelzéseket is alkalmazni. Tiszta és szép másolatokat csak hasonlóan kidolgozott eredeti után lehet várni. *Kéziratok nem küldetnek vissza.*

Az Erdészeti Lapokban megjelenő közleményekről a szerkesztőség a nyomdai költségek megtérítése esetén *különlenyomatokat* is készített a szerzők számára. A nyomdai költség (füzve, de boríték nélkül) 30 példány után 16 oldalas ivenként 7 K., 50 példány után 8, 100 példány után 10 K.

Borítékkal ellátva, a különlenyomatok előállítására 30 példánynál 3 K. 60 fill., 50 példánynál 4 K.-val, 100 példánynál 5 K.-val többre kerül.

EGYESÜLETI HIRDETÉSEK.

Figyelmeztetés. Az egyesületi kiadványokból az egyesületi tagok *csak egy példányt* szerezhetvén meg *kedvezményes áron*, több példány megrendelése esetében a többi példány után a nem tagok számára megállapított ár küldendő be.

Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Bpest, V., Alkotmány-utca 6. sz.) a következő művek rendelhetők meg:

ERDÉSZETI LAPOK. Az Országos Erdészeti Egyesület közlönye. Szerkesztí *Bund Károly*. Előfizetési ára 1 évre 16 korona. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Mutatványszámok ingyenesen. Régi évfolyamok mérsékelt áron.

AZ ERDÉSZETI ZSEBNAPTÁR 1908. ÉVI (27.) ÉVFOLYAMA. Ára egyesületi tagoknak 2 K., másoknak 3 K. Árát legczélszerűbb *45 f. postaköltséggel együtt előre beküldeni*, mert az utánvét aránytalanul drágítja a postaköltséget.

AZ ÉRDŐÓR vagy AZ ERDÉSZET ALAPVONALAI KÉRDÉSEKBEN ÉS FELELETEKBEN. Irta: Bedő Albert. VIII. kiadás, 1902. Ára 6 K. 6 kr. 55 fill. előzetes beküldése esetén bérmentve és ajánlva küldetik.

AZ ERDŐRENDÉZÉSTAN KÉZIKÖNYVE. Irta: bőlesházai Belházy Emil. Ára tagoknak 6 K., nem tagoknak 10 K.

ERDÉSZETI NÖVÉNYTAN. Irta: Fekete Lajos és Mágócsi-Dietz Sándor. I. kötet. Általános növénytan. Teljesen elfogyott. — II. kötet: Növényrendszertan. Részletes növénytan. Növényföldrajz. Ára tagoknak 12 K., nem tagoknak 18 K.

A TÖLGY ÉS TENYÉSZTÉSE. Irta: Fekete Lajos. Ára tagoknak és könyvkereskedőknek 4 K., másoknak 6 K. Kapható a szerzőnél is Selmezbányán.

ERDEI FACSEMETÉK NEVELÉSE. Irta: Tomesányi Gusztáv. Ára tagoknak 3 K., nem tagoknak 4 K.; 4 K. 45 fill. előzetes beküldése esetén bérmentve küldetik.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

XLVII. ÉVF.

KÖZLÖNYE

16. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ☉ Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-uteza 6. sz., II. em.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnének.

(Telefon: 37—22.)

A létszámrendezés ügye.

Az a kérdés, vajjon az erdészeti tisztikar részesül-e az újabb létszámrendezés jótéteményében vagy sem, áll jelenleg előtérben és köti le a szakkörök érdeklődését. Az ügy kétségtelenül nagy jelentőségű nemcsak magára az erdőtisztikarra nézve, amelyre a létszámrendezés nem kevesebb, mint körülbelül 620.000 K nyugdíjba számítható fizetési többletet jelent, hanem az erdőgazdaság szempontjából is, amelyre nézve végzetes csapás volna, ha művelői ismét kimaradnának akkor, amikor a tisztviselők általános létszámrendezéséről van szó s reájuk s velük a gondjukra bizott gazdasági ágra ismét az alárendeltség bélyege üttetnék.

Mert legyünk tisztában azzal, hogy a régebbi és a múlt évi létszámrendezés által elért állapot között nincsen akkora eltérés, mint lenne ezentul az erdőtisztikar létszáma és a többi főiskolai végzettségű tisztikar létszáma között. Számokban kifejezve: amíg 1907-ig az erdészeti

tisztviselőknek (a gyakornokoktól eltekintve) 22·4%-a volt a VIII V. fizetési osztályokban, amely arányszám a múlt évben 37%-ra, tehát 14·6%-kal emelkedett, addig az újabb létszámrendezés azt az arányszámot 55%-ra, tehát újabb 18%-kal emeli. Figyelembe veendő azonban a kérdés megítélésénél az is, hogy az új létszámrendezés ezenfelül eltörölné a XI. fizetési osztályt s különösen az, hogy a VIII. fizetési osztály 25%-kal változatlan maradna, a magasabb állásoknak 18%-nyi szaporulata tehát kizárólag az V., VI. és VII. fizetési osztályokra esnék.

A létszámrendezés elmaradása tehát viszonylagosan mélyebbre sülyesztené a magyar erdőtisztikart, mint amennyire a múltban mögötte állt más szerencsésebb tisztikaroknak, ami jogos elégedetlenséget szülne, mely nem maradhatna visszahatás nélkül magára a szolgálatra sem. A magyar államerdésznek pedig megelégedett tisztikarra van szüksége, hogy feladatának közgazdasági életünkben, különösen pedig a határszéli vidékek nehéz politikai viszonyai között megfelelhessen. Az a magyar erdőtisztikar, amely annyi ellenáramlat dacára serényen működik azon, hogy a hazai erdőkben rejlő tőkét a jövő nemzedékeknek fenntartsa, annak kamatait pedig minél busásabban juttassa a jelennek, amely sok végvidéken egyedüli képviselője a magyar állameszmének, melyhez minden tagja hiven ragaszkodik, az a tisztikar, amely a közelmúltban is, nehéz viszonyok között, amidőn az erdő és a panama oly rokonfogalmak voltak, nem tántorodott meg a haza jól felfogott érdekében való működés útjáról, ez nem szolgált reá arra, hogy akkor, amikor valamennyi más tisztikar előmeneteli viszonyai kedvezően módosulnak, visszavetessék. És vajjon hogyan szánja reá magát a jövőben az ifjuság arra, hogy az erdészeti pályára lépjen, ami-

kor az sokkal csekélyebb kilátásokkal biztat, mint bármely más pálya?

Jelen esetben megvan az a megnyugtató tudata az állami erdőtisztéknek, hogy a földmivelésügyi miniszter úr, amint azt már mult számunkban is jeleztük, a legmesszebbmenő mértékben magáévá teszi az erdőtisztjeinek érdekét, amiért minden magyar erdész hálájára, mint már oly sokszor, bizonyára igényt tarthat. Jeleztük már a multkor, hogy amidőn a földmivelésügyi miniszter ur azon az állásponton van, hogy az erdőtiszték csekély értékű mellékjárandóságai nem szolgálhatnak ürügyül arra, hogy az erdészet a létszámrendezésnél mellőztessék, nem lehet jogsultsága egyelőre oly irányu mozgalomnak, amely a fából és földből álló mellékilletményeket, amelyek mintegy 300.000 K-nyi értéket képviselnek, a létszámrendezés ellenében mintegy felkinálja, *ellenben teljesen jogosultnak tartanók és a cél érdekében üdvösnek látnók, ha az állami erdőtisztikar önmagához méltó és higgadt, de egyuttal nyomatékos és impozáns módon kinyilatkoztatná, hogy a létszámrendezésre igényt tart és elmellőzése ellen a saját érdekei, de az általa képviselt közgazdasági ág érdeke szempontjából is tiltakozik.*

Ha az állami erdőtiszték ebbeli állásfoglalása például *Budapesten szeptember hó első napjaiban tartott gyűlésben* történnék, amelyből illetékes vezetés alatt küldöttség menne a miniszterelnök és a földmivelésügyi miniszter urakhoz, ugy ezt nézetünk szerint senki sem vehetné rossz néven s ez az akció bizonyára hozzájárulna azon akadályok legyőzéséhez, amelyek a létszámrendezés elé minden valószínűség szerint a földmivelésügyi miniszterium kebelén kívül gördülni fognak.

Őszintén kívánjuk, hogy az állami erdőtiszték az 1909

évi költségvetésnek minisztertanácsi tárgyalásáig még rendelkezésre álló rövid idő alatt szervezkedni és az említett akciókat megindítani tudják.

Ezzel párhuzamosan bizonyára az Országos Erdészeti Egyesület is módot fog találni az állami erdőtisztek létszámrendezése érdekében alkalmas módon közbelépni.

Ámde nemcsak együttesen és karöltve, hanem mindenki külön-külön is sokat tehet a maga és tisztársai érdekében, ha a napisajtóban komoly és reális alapon foglalkozik e kérdéssel és a területbeli országgyűlési képviselőkkel is megismerteti az erdőtisztek ügyét, kérve azoknak is közbenjárását.

Végül az Országos Tisztviselő Egyesület útján is megkísérelhetnék az állami erdőtisztek, hogy jogukhoz jussanak.

Igy talán elérjük küzdelemmel, ami másnak önként hull az ölébe!

A státusegyesítés ügyében.*)

Az „Erdészeti Lapok“ legutóbbi számából megnyugvással értesültünk arról, hogy Darányi földmivelésügyi miniszter ur azon az állásponton van, hogy az egyenlő minőségű tisztviselőkre nézve ujonnan megállapítandó egységes státusrendezés az állami erdőtisztekre is kiterjesztessék s csak azt kívánjuk, hogy ez a jóakarát a kormány többi tagjainál ne találjon ellenzésre, mert kétségtelen, hogy az újabb létszámrendezés az állami erdőtiszteket nemcsak társadalmi, de anyagi szempontból is igen közelről érinti, amennyiben a státusrendezés által nemcsak saját nyugdíjba beszámítható javadalmazásuk emelkedik, hanem az főként a visszamaradó özvegyek és árvák valóban elszomorító helyzetén is hivatva van könnyíteni.

*) Jelen sorokat a kincstári erdőtisztek köréből vettük. Szerk